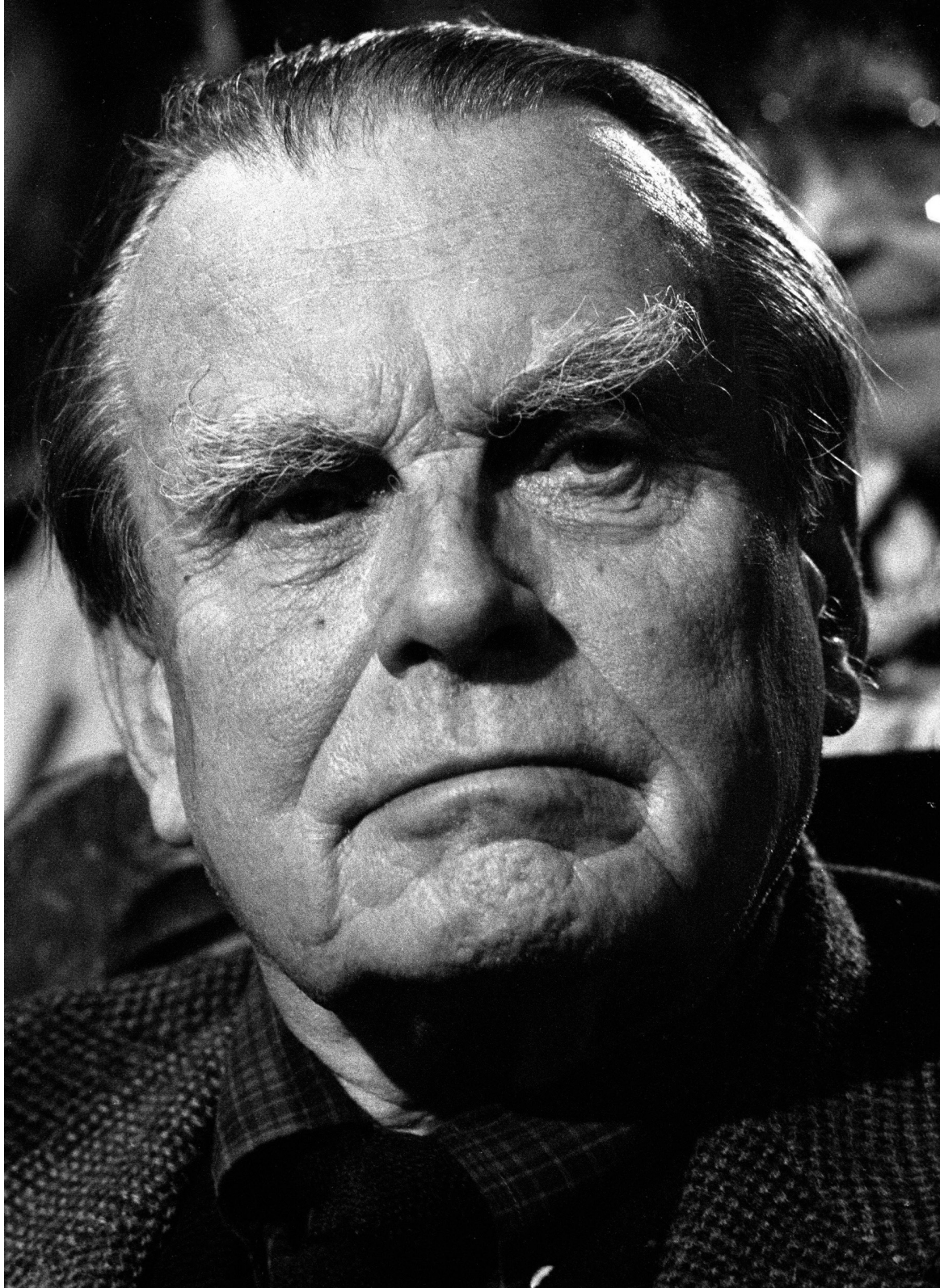

Jerzy Illg

Listy do
Czesława Miłosza

Listy do
Czesława Miłosza

Jerzy Illg

Listy do
Czesława Miłosza

Letters to Czesław Miłosz
Laiškai Czesławui Miłoszui

fotografie
Joanna Gromek-Illg

posłowie
Stanisław Balbus

List do Czesława Miłosza
A Letter to Czesław Miłosz
Laiškas Czesławui Miłoszui

Kochany Panie Czesławie,
znów mam poczucie Pańskiej obecności,
tak intensywnej niedawno w Krakowie.
Nawet bowiem, gdy Pański telefon już milczał
i nie dudnił pod stropem śmiech nieujarzmiony,
– byłem pewien, że gdybym skręcił, jadąc Dietla,
wpierw w Sebastiana, i w Bogusławskiego,
i nacisnął na dzwonek, usłyszałbym stuk laski,
a głos tubalny od progu zadałby pytanie:
– Panie Jerzy, to czego się dziś napijemy?

Dear Czesław,
Again, I feel you are here with us
as you were – so fully – in Kraków, a short time ago.
For even after your phone remained silent
and your untamed laughter no longer filled the room,
I would feel, driving Dietla, that if I took a right turn
into Sebastiana, then Bogusławskiego,
and rang the doorbell, I'd hear the tapping of a stick
and a question booming at the opening of the door:
– So, Jerzy, what shall we drink today?

Brangusis Pone Czesławai,
ir vėl juntū, kad esat netoliese,
kaip Krokuvoj stipriai jutau prieš porą metų.
Net ir tada, kai Jūsų telefonas jau tylėjo,
nebegriaudė pastogėj nežabotas juokas,
tikėjau: jei pasuksiu mašiną iš Dietlio
į Sebastiano, paskui į Bogusławskio gatvę
ir paspausiu skambutį, išgirsiu, kaip stuksi
lazda, trenksmingas balsas paklaus nuo slenksčio:
– Pone Jerzy, tai ko mes išgersim šiandien?

Laiškas Czesławui Miłoszui

Tu, w Krasnogradzie, gdzie jezioro Hołny
przepląwał Pan na przestrzał do dworu Mejera
i szalał z pożądania i onieśmielenia
wobec rudej boginki, z której parapetu
o świcie zeskakiwał, och, szczęśliwy rywal,
gdzie podjęta w raptownym przypływie rozpacz
na zakurzonego strychu rosyjska ruletka
mogła przekreślić, czego Pan dokonał
potem w swym długim, pracowitym życiu,
odebrać Panu wszystkie późniejsze kobiety,
księgi, podróże, cierpienia, honory...

– tu, w Krasnogradzie, w zarośniętym parku,
nad Gaładusią, w pobliskich Żegarach,
gdzie student ze sztucera strzelał do perkozów
(i wyrzucał to sobie zawsze, jak zabicie
wodnego węża, świętego na Litwie),
unosi się Pan nad nami,
czuję na sobie uważne spojrzenie
– i wiem, że jest Pan szczęśliwy i dumny,
że tak nam się podoba w Pańskiej okolicy.

List do Czesława Miłosza

Here in Krasnogruda, where you used to swim
across the Hołny lake to the Mejer's mansion,
mad with desire, and overawed
by a red-haired goddess: from her window
at dawn, alas! jumped out your happy rival;
where, in a dusty attic, you played
Russian roulette in a surge of sudden desperation
that could have shattered all you were to achieve
in the course of your long, laborious life –
that could have taken away from you all the other women,
the books, the travels, the suffering and glory...

Here in Krasnogruda, in the overgrown park,
on the banks of Lake Gaładuś, in nearby Żegary,
where a young student shot wild ducks
(in later life he reproached himself for that
and also for killing the water snake, a sacred creature) –
you are above us.
I feel your watchful eyes
and I know that you are happy and proud
that we like it here, in your country.

*Dalsza część książki dostępna w wersji
pełnej.*

